

2014. december 21. – Advent 4. vasárnapja

Lk 1,26-38 - „Történjék velem szavaid szerint!”

Keresztelő János után ma Máriára figyelhetünk, tőle próbálhatunk tanulni.

Az angyali üdvözlés története, ha a lényegét nézzük, egy odaadott, hívó ember és Istene közötti kommunikáció szép leírása, nekünk is szóló tanulságokkal.

Az alapvető üzenet: Isten szól! A legtöbb ember az imádságon vagy egy kötött szöveg, vagy a saját szavainak elmondását érti. Nem is hagyja Istent szóhoz jutni. Itt Mária keveset beszél, inkább figyel, s visszakérdez. Csendben van, kinyitja szívét, s hallgat. Valóban szól ma is hozzánk az Isten? Tudunk úgy csendben lenni, odafigyelni, kizárni minden mást, hogy meghalljuk szavát?

Nem könnyű megkülönböztetnünk üzenetét a saját gondolatainktól, elképzeléseinktől, az eddig felhalmozott tudásunkból kiemelhető motívumokból, de mégis sokkal több lehet ezeknél. Különösen biztosak lehetünk ebben akkor, ha megdöbbentő, váratlan feladatok hallatszanak lelkünk mélyén. Mert az Isten leginkább életünk alakításáról, tennivalóinkról, küldetésünkről szeretne velünk beszélni, mint tette ezt Máriával, vagy olvassuk az evangéliumokban az Atya és Jézus vonatkozásában. És az ima akkor válik beszélgetéssé, ha visszakérdezek, mert visszakérdezhetek, mint Mária. Mit tegyek, hogyan tegyek, és a lehetetlennek tűnő dolgok hogyan valósulhatnak meg? S ha jó lelkiismerettel, belső megnyugvással születnek válaszok, hihetem, hogy Vele vagyok kapcsolatban. S talán menetrendszerűen kaphatok megerősítést: „Istennél semmi sem lehetetlen!”, vagy ahogyan Pál mondja: „Mindent megtehetek abban, aki nekem erőt ad.” S akkor én is kimondhatom az „igen”-t, vállalhatom az adott feladatot, belesimulhatok Isten szándékába. Persze nem automatikus ez az egész folyamat, s utána a megvalósítás sikeressége végképp nem az, mégis csodálatos és erőt adó lehet.

Mit is jelent az, hogy „Istennél semmi sem lehetetlen”? Nyilván nem azt, hogy állandóan belenyúlunk csodáival a világba, vagy erőből ránk kényszeríti akaratát. A lehetetlent szeretete győzi le. Az a végtelen jó szándék és törődés, mellyel az emberiség javát és üdvösségét akarja, mellyel keresi, hívja és erősíti azokat, akik hajlandóak együttműködni vele. Amikor minden nehéz helyzetben azt mutatja, hogyan épülhet az által is Isten Országá. A Lélek erejét jelenti ez, mely ebben a történetben Máriát eltölti, de az Újszövetség visszatérő szófordulata szerint mindenkit, aki Istennek odaadott.

Bíztató azt látni, hogy Mária is kicsinynek érzi magát a feladathoz, számára is szinte felfoghatatlan, mi vele az Isten szándéka, mégis rábízta magát. Földi életünkben mindnyájan csak a fonákját látjuk annak a szöttesnek, melyet Isten tervez, s Vele munkálkodva mi készítjük, de a másik oldaláról nézve végül csodálatosan szép és harmonikus lesz. Isten a görbének látszó utakon is tud egyenesen írni, a fontos az, hogy életünk bármilyen helyzetében, ha jó lelkiismerettel tesszük a dolgunkat, rábízhatjuk magunkat.

Jó lenne Máriához hasonlóan boldogságot lelteni abban, hogy beteljesedik életünkben mindaz, amit az Úr mondott, amire az Úr hívott!

Csiky Lajcsi

